

ಮಾತನಾಡದಿರುವುದು ಕ್ಕೆಮವಲ್ಲವೇ? ತನ್ನನ್ನ ಕರೆಯದಿದ್ದರೆ ತನಗೆ ಕೊಡಲಾದ ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸುನಿಲನಿಗೆ ಇದು ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಆದರೆ, ಮಿಕ್ಕವರು ಅವಳಿಗೆ ಇಗ್ನಿಷ್ಟ್ ಬರದು, ಅದಕ್ಕೇ ಹೇಗಾದುತ್ತಾಳೆ ಎಂದರು. ಇದೇನೇ ಆದರೂ ಸುನಿಲ್ ಬಂದು ಮೂರು ದಿನಗಳಾದರೂ ಮದುವೆಯ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ರಾಗಿಣಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಧ್ಯೇಯ ತಗೆದುಕೊಂಡು ಮೆಲುದನಿಯಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನ ಕೇಳಿದರು. “ಪನಪ್ಪು, ಇದೇ ಹುದುಗಿನೇ ಆಗಬೇಕೆ? ಇಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಗೈತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆ ಹುದುಗಿರು ಇದಾರೆ.” ಸಮಾಧಾನವಾಗಿಯೇ ನುಡಿದ ಸುನಿಲ್ – “ಯಾರನ್ನ ಮದುವೆ ಆಗಬೇಕು ಅನೇಕೀ ನಿಧಾರ ನನ್ನದು. ನೀವಾಗೇ ನಿತ್ಯ ಲಗ್ಗಿ ಮಾಡ್ರಿಯೋ, ನಾನೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿಯೋ, ಹೇಳಿ ಸಾಕು.” ಒಮ್ಮೆಗೈ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಹರಿದುಬಂತು ರಾಗಿಣಿ. “ನಿನಿವ್ವೆ” ಎಂದರು.

ಮದುವೆಯ ಮಾತುಕತೆ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ನಡೆಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಮಗನಿಗೆ ತಾನೇ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು, ಅವನೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಿ ಎಂದು ಅಗವಾರ್ಲ್ ಮತ್ತು ರಾಗಿಣಿಗೆ, ನಾನು ಬಂದಿರುವ ಕಾರಣ ಅವರಿಗೆ ಗೈತ್ತಿದೆ. ಅವರೇ ಮುಂದೆ ಬರಲಿ ಎಂದು ಸುನಿಲನಿಗೆ. ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಈ ವಿಷಯ ಕುದಿಯತ್ತಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲರೂ ಹೇದರಿ ಮೌನತಾಳಿದರು.

ವೃವಹಾರ ಚಕ್ರವರ ಅಗವಾರ್ಲ್. ಅವರ ಬಿಸನೇಸ್ ಪ್ಲ್ಯಾನ್ ಇದು. ಸುನಿಲ್ ಹೇಗಾದರೂ ಅಮೆರಿಕಾಕ್ಸ್ ವಾಪಸ್ ಬಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಯಾವುದಾದರೂ ಕಂಪೆನಿಯನ್ನ ಕೊಡಬಹುದು; ಇಲ್ಲವೇ ಅವನಿಗೆ ಹಣಸಹಾಯ ನೀಡಿ ಅವನದೇ ಆದ ಲೀಗಲ್ ಫರ್ಮ್ ಬಂದನ್ನ ತೆರೆಯಬಹುದು. ಮೊದಲು ಮಗನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡರು – “ಇಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದುಬಿಡಿ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಾದ್ಯತೆಗಳಿವೆ.” ಮಗ ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ – “ರಿಂಕೋಗೆ ಅಮೆರಿಕಾ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೇಶ ಬರೀ ದುಡ್ಡಿಗೆ ಸರಿ. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ.”

ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನ ಮಗ ಸ್ಕಾನದಲ್ಲಿ ರುವುದನ್ನ ಗಮನಿಸಿ ಅಗವಾರ್ಲ್ ರಿಂಕೋಳ ರೂಪಿಗೆ ಬಂದರು. ಹೇದರಿ ನಿತಳು ಆಕೆ.

“ಹೇದರಬೇಡ, ನಿನ್ನ ಜತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತನಾಡಬೇಕು.”

ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಳು ಆಕೆ.

“ನಿವಿಷ್ಟರೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದು ನೆಲ್ಲಿಸಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಒಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ ಸುನಿಲ್. ನೋಡು, ನೀನು ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಹುದುಗಿ. ನಿನ್ನನ್ನ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಆದರೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಏಕೆಷವಾದ ಅಂಶ ಇದೆ. ನೀನು ಬೇಳಿದು ಬಂದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬೇರೆ, ಸುನಿಲನದು

‘ಮಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ರಿಂಕೋನ ದೂರಮಾಡಬಹುದು ಎನಿಸಿತಾ, ಪ್ರತಾಂತ್ರ ಅಗರವಾಲ್? ನಿಮ್ಮ ಮಡ್ಡನ್ನ ನೀವೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಇದೇ ಕಡೆ ಮಾತು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಯಿತು ನನ್ನ ನಿಮ್ಮ ಸಂಬಂಧ. ಎಂದಿಗೂ ನಿಮ್ಮ ಮುಖ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ...’

